

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/59/2017
Identifikačné číslo spisu: 7112201659
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7112201659.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Daňový úrad Košice, Rozvojová 2, 041 90 Košice, zastúpený zamestnancom Daňového úradu Košice JUDr. F. F., proti žalovanému: FRUCONA Košice, a. s. Textilná 6,042 62 Košice, IČO: 31 709 346, právne zastúpená JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice, o určenie právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti pohľadávky vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 31Cbi/3/2012, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2017, č. k. 2CoKR/6/2017-686, a to do časti, ktorou odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 30. marca 2016, č. k. 31Cbi/3/2012-535 v znení opravného uznesenia z 15. apríla 2016, č. k. 31Cbi/3/2012-547, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca žalobou došlou na súd prvej inštancie 23. januára 2012 žiadal, aby súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky proti dlžníkovi FRUCONA Košice, a. s. v reštrukturalizácii vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26R/5/2011, uplatnenej prihláškou zo 4. novembra 2011 vo výške 21 053 333,46.- eur, z toho istina vo výške 13 825 797,98.- eur a úroky vo výške 7 227 535,48.- eur z titulu rozhodnutia Komisie Európskych spoločností zo 7. júna 2006 o štátnej pomoci č. C25/2005/EX NN 21/2005/a Kapitoly V. Nariadenia Komisie /ES/ č.794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva Nariadenie Rady /ES/ č.659/1999 a táto pohľadávka v celej prihlásenej výške nie je vylúčená z uspokojovania, t. j. čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky je oprávnená a zistená.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 18. decembra 2014, č. k. 31Cbi/3/2012-438 v znení opravného uznesenia zo 14. júla 2015, č. k. 31Cbi/3/2012-509 rozhodol tak, že konanie o určení, že žalobca je veriteľom pohľadávky proti dlžníkovi FRUCONA Košice, a. s. v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 26 R/5/2011 uplatnenej prihláškou zo 14. novembra 2011 a to vo výške 1 652 951,17.- eur z toho istina 9 158,83.- eur a úroky vo výške 1 643 792.34.- eur, zastavuje a

v prevyšujúcej časti žalobu zamieta. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že ich náhradu priznal žalovanému vo výške 567,01.- eur.

3. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom 30. novembra 2015, č. k. 2CoKR/36/2015-522 tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti o náhrade trov konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Súd prvej inštancie uznesením z 30. marca 2016, č. k. 31Cbi/3/2012-535 v znení opravného uznesenia z 15. apríla 2016, č. k. 31Cbi/3/2012-547 rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. U.E., advokáta vo výške 357.379,48.- eur. Žalobcovi taktiež uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalovaného vo výške 25.532,09.- eur.

5. Účastníci konania podali proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie do trov konania, o ktorých rozhodol odvolací súd uznesením z 21. marca 2017, č. k. 2CoKR/6/2017-686 tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 357.379,48.- eur potvrdil a v časti, ktorou súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 25.532,09.- eur zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konania.

6. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že argumentácia v prospech výpočtu náhrady trov konania tak, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie vyplýva z § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. ako aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/117/2010, 4Obo/45/2011, 5Obo/61/2011, 3Obo/64/2011 ako aj rozhodnutia ÚS Českej republiky sp. zn.: II.ÚS 538/10. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie a preto napadnuté uznesenie v tejto časti potvrdil.

7. Krajský súd v Košiciach pri preskúvaní dôvodnosti odvolania do časti, ktorou boli priznané súdom prvej inštancie trovy odvolacieho konania žalovanému, dospel k záveru, že prvoinštančný súd neodôvodnil, prečo priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania len za jeden úkon právnej pomoci- odvolanie a nepriznal mu aj druhý úkon právnej pomoci, t. j. vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu. Odvolací súd preto túto časť rozhodnutia nepovažoval za riadne odôvodnenú a preto výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie /§ 391 ods. 1 C.s.p./.

8. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu a to do časti, ktorou bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania žalovanému vo výške 357.379,48.- eur podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania žalobca odvodzuje:

a./ z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. rozhodnutie odvolacieho súdu pri riešení právnej otázky sa odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b./ prípustnosť dovolania nie je obmedzená ust. § 421 ods. 2 C.s.p., keďže súd prvej inštancie rozhodoval o výške náhrady trov konania podľa § 151 a nasl. O.s.p.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. žalobca odôvodňuje podľa § 432 C.s.p. lebo rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci a to tým, že pri výpočte výšky priznanej náhrady trov konania žalovanému v incidenčnom spore nesprávne právne posúdil základ pre vyčíslenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby aplikovaním ust. § 10 ods. 1 a 2 vyhl.č.655/2004 Z.z.. Správne mal súd aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky. Dovolaateľ na podporu svojho názoru uviedol rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn.: 1MObdov/17/2006, 1ObdoV43/2011, 2MObdov/3/2012. Žalobca - dovolaateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho dovolací súd zmenil tak, že žalovanému prizná náhradu trov konania podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Žalobca zároveň navrhol dovolaciemu súdu odloženie vykonateľnosti rozhodnutia

odvolacieho súdu v napadnutej časti až do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní.

10. Žalovaný sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu. Uviedol, že prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania je explicitne vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 v spojení s ust. § 357 písm. m/ C.s.p. Teda o náhrade trov konania tak s konečnou platnosťou v civilnom spore rozhoduje najneskôr odvolací súd. Rozhodovanie o výške náhrady trov vždy končí na súde prvej inštancie. Aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa stavia k uvedenej veci rovnako ako žalovaný, t. j. v incidenčných konaniach pri výpočte náhrady trov konania spočívajúcich v odmene advokáta sa vychádza z oceníteľnosti predmetu konania peniazmi, a preto za tarifnú hodnotu na účely výpočtu odmeny advokáta sa považuje cena pohľadávky /rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Obo/117/2010, 4Obo/45/2011, 5Obo/61/2011 alebo 1ObdoV/10/2009/. Žalovaný v doplnujúcom vyjadrení k dovolaniu žalobcu na podporu svojho názoru na otázku výpočtu odmeny advokáta ako súčasti náhrady trov konania uviedol nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: I.ÚS 176/2017 z 31. mája 2017. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.

11. Žalobca sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného, pričom opätovne argumentoval dôvodmi uvedenými v jeho dovolaní .Rovnako navrhol zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu odvolaciemu na ďalšie konanie alternatívne ,aby dovolací súd zmenil rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti a sám rozhodol o výške náhrady trov konania žalovanému podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a opäť navrhol povoliť odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v napadnutej časti.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 35 C.s.p./ zistil, že dovolanie bolo podané v stanovenej lehote podľa ust. §427 ods. 1 C.s.p., pričom ho podala strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané /§ 424 C.s.p./, dovolateľ splnil podmienku povinného zastúpenia podľa ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p. a dovolanie má náležitosti v súlade sust. § 428 C.s.p.

13. Podľa ust. § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Dovolací súd konštatoval, že aj keď konanie vo veci samej začalo 23. januára 2012, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, rozhodnutie odvolacieho súdu z 21. marca 2017, č. k. 2CoKR/6/2017-686 je v súlade s ust. § 470 ods. 1 C.s.p .lebo odvolací súd postupoval podľa Civilného sporového poriadku. Preto neobstoí námietka dovolateľa, že konanie sa začalo a časť tohto konania sa riadila Občianskym súdnym poriadkom . Postup súdu podľa Civilného sporového poriadku je v zmysle zákona správny.

14. Dovolací súd preto pristúpil ku skúmaniu, či v danej veci je dovolanie prípustné. Podľa ust. § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., t. j. že dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolateľ v dovolaní poukázal na niekoľko rozhodnutí dovolacieho súdu, z ktorých vyvodil, že prax dovolacieho súdu pri stanovení výpočtu advokátskej tarify je iná ako postupoval odvolací súd, čím sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a preto je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. vychádzal zo zákona, t. j. Civilného smerového poriadku ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho a nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky. Tieto rozhodnutia sú rozhodnutia, ktoré preskúmavali rozhodnutia vydané podľa platnej právnej úpravy, t. j. Civilného sporového poriadku. Príkladmo dovolací súd uvádza uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.3 Obdo/19/2018 z 22. mája 2018, uznesenie sp. zn. 3CdoGp/2/2016, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 45/2018 z 18. januára 2018, ako aj I.ÚS 204/2017, I.ÚS 334/2017, I.ÚS 456/2017, I.ÚS 572/2017, II.ÚS 420/2017. Podľa ust. § 421 ods. 2 C.s.p. - dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357

písm. a/ až n/ C.s.p.

15. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania poukazuje na základné úlohy najvyššieho súdu v zmysle účinnej právnej úpravy ktorými sú

a./ náprava najzávažnejších procesných pochybení v prípade rozhodnutí vo veci samej alebo rozhodnutí, ktorými sa konanie končí /§ 420 C.s.p./ a

b./ náprava otázok zásadného právneho významu. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že medzi úlohy zverené dovolaciemu súdu zákonom nepatrí rozhodovanie o trovách konania. V ustanovení § 357 písm. m/ C.s.p je uvedené, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Je nesporné, že odvolací súd uznesením v napadnutej časti rozhodoval o nároku na náhradu trov konania.

16. Dovolací súd dodáva, že závery ,že dovolanie proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania nie je prípustné podľa § 421 ods. 2 C.s.p. platia aj v rozhodovanej veci, kedy bolo uznesenie o trovách konania vydané súdom prvej inštancie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

17. Dovolací súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. januára 2018 sp. zn.: II.ÚS 45/2018, ktorým odmietol sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/124/2015 a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/1/2017/ v obdobnej veci - trovy konania /poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/1/2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky odôvodnil svoj záver, že dovolanie procesné prípustné nebolo /§ 447 písm. c/ C.s.p. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na vyššie uvedené konštatoval, že dovolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu o trovách konania je v zmysle ust. § 419 a nasl. C.s.p. neprípustné. Dovolací súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p./. O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.